

Andragender, der tager Sigte paa Bygning af Fartøjer m. v. her i Landet, fortrinsvis vil blive taget i Betragtning. Det, der her tages Sigte paa, falder egentlig nøje i Traad med et Ønske, jeg for en Tid siden frembar for det høje Landsting efter en Henvendelse fra Dansk Træskibsbyggerforening og Dansk Skibstømmerforbund, ved hvilken Lejlighed det ærede 5te tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) gav Attest for, at vort hjemlige Træskibsbyggeri stod fuldt ud paa Højde med det bedste af den Art. Naar man nu her tager Sigte paa ved Ydelsen af Laan fortrinsvis at tage Hensyn til, om Skibene bygges her i Landet, kan jeg derfor hilse det med den største Tilfredshed.

Som fremhævet af Venstres ærede Ordfører (M. C. Jensen) omhandler det foreliggende Lovforslag Ydelsen af Laan paa 500 000 Kr. Uden at komme dybt ind paa disse Forhold vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger, som staar i nøje Forbindelse med Udviklingen af dansk Fiskeri. Naar Staten Gang paa Gang yder Laan, hvad enten det nu er til Fartøjer, Redskaber, Motorer o. s. v., maa Staten være meget stærkt interesseret i, at de Støttepunkter, vi har omkring paa vore Kyster, Læmoler, Høfder eller Havne, til enhver Tid kan yde fuld Dækning for Fartøjer, ikke mindst Fiskerifartøjer. Her synes jeg imidlertid, at det i Virkeligheden skorter noget paa Interesse. Fra Statens Side har man jo ydet ikke ringe Støtte til at fremme forskellige Havneanlæg, jeg tænker paa Havnene ved Esbjerg, Skagen, Frederikshavn, Anholt og Hirtshals, hvilken sidste snart er færdig, men der er jo et andet stort Projekt fremme, nemlig den saakaldte Hanstholm Havn. Jeg skal ikke komme dybt ind paa dette Spørgsmaal — jeg har heller ikke Forudsætningerne derfor —, men jeg vil dog sige, at hvis Hanstholm Havn i en overskuelig Fremtid skal blive et Støttepunkt for dansk Fiskeri, er 300 000 Kr. om Aaret ikke nogen særlig stor Bevilling. Bortset fra, hvad der er ydet til disse store Havneanlæg — jeg indrømmer, det er ikke Smaapenge, det er Millioner af Kroner, det drejer sig om —, er det ikke meget, der ofres i denne Henseende. Der er adskillige Steder i Landet, som jeg synes bliver tilsidesat, og tilsidesat i høj Grad. Jeg vil gerne ud fra de Erfaringer, jeg har, nævne et Par Eksempler.

Paa Vestkysten mellem Agger og Vorupør ligger der et lille Fiskerleje, Stenbjerg, med 400 Beboere, hvoraf de 70 driver Fiskeri. Foruden en Mængde Redskaber findes der

9 store Motorbaade og 38 smaa Baade. Der fiskes aarlig for et Beløb af godt 75 000 Kr., men de Vilkaar, hvorunder Fiskeriet her foregaar, er, navnlig med Hensyn til Landingssteder, i den Grad fortvivlede, at der er den allerstørste Grund for Lovgivningsmagten til at støtte de Bestræbelser, der gøres for at faa bygget en Høfde eller en Læmole. Saa vidt jeg ved, har man fire Gange henvendt sig til Lovgivningsmagten om Støtte i saa Henseende, men endnu er der ikke taget Hensyn dertil. Saa sent som i Dag har man været herinde, vistnok hos Ministeren for offentlige Arbejder, og drøftet Spørgsmaalet, men den Sag er heller ikke Landbrugsministeren uvedkommende, saa meget mere som man fra den Side støtter Fiskerne med Laan til Baade, Fiskerifartøjer, Redskaber og Motorer. Stillingen derovre er den, at Kysten truer med at bryde væk, hvilket kan blive ret alvorligt for Omgivelserne. I denne Forbindelse vil jeg gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, saa vidt som Ministeren har med dette at gøre, at interessere sig for, at det Spørgsmaal bliver løst paa en for Fiskerne tilfredsstillende Maade.

Det andet Spørgsmaal, jeg gerne vil fremdrage, vedrører et væsentligt Støttepunkt i Kattegat, nemlig mit Hjemsted, Grenaa. Som bekendt er det den fjerdestørste Fiskerihavn i Landet. I 1911—12 begyndte den stedlige Fiskeriforening og Byraadet at arbejde for en Udvidelse af Fiskerihavnen, og vi naaede ogsaa et betydeligt Skridt fremad, idet man — jeg tror, det var i 1915—16 — opnaaede at faa et Beløb paa 200 000 Kr. optaget paa Finansloven. Projektet var den Gang anslaaet til at ville koste ca. 260 000 Kr., men desværre, den med Krigen følgende Højkonjunktur bidrog til, at dette Beløb steg til den svimlende Højde af ca. 800 000—900 000 Kr. Ikke des mindre forfulgte Staten Sagen, idet man indtil 1922 paa Finansloven havde et Beløb paa 400 000 Kr. til Udvidelse af Grenaa Fiskerihavn. I 1922 gled imidlertid Bevillingen ud, hvilket jeg i høj Grad beklager; det viser sig altsaa, at det ikke er saa let endda at faa Bevillinger til Raadighed. Stillingen er nemlig den, at den nuværende Fiskerihavn er alt for lille, som Forholdene har udviklet sig. Jeg skal saaledes oplyse, at i Grenaa Tolddistrikt er der den 1. April 1927 indregistreret 166 større og mindre Fiskerifartøjer, hvoraf 72 er hjemmehørende i selve Grenaa, Resten, 94, hører hjemme langs Kysten, men det er Fiskerifartøjer, der jævnlige søger ind til